

eul_wid: dwu-aa

Ἴππυς ὁ Ῥηγῖνος · Hippiys of Rhegium

Chronicles of Peoples and Myths

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Δωρική Doric
Domain: Ἱστορία History
Format: Πεζός Prose

^{t1-6} ΧΡΟΝΙΚΑ. ἐν βιβλίοις ε'. Schol.

¹ Apoll. Rh. IV, 262: Ἴππυς τοὺς Αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγονέναι λέγει, καὶ πρώτους στοχάσασθαι τῆς τοῦ ἀέρος κράσεως καὶ γονιμώτατον εἶναι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ. Stephan.

² Byz. v. Ἀρκάς: Ἴππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος λέγεται πρῶτος καλέσαι Προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας, καὶ τὸ ἄστρον λέγεται ἐν τῷ οὐρανῷ τότε ἄρκτος κληθῆναι, ἣ ἅμαξα λέγεται. Schol.

^{3a} Eur. Med. 10 de Medea: Περὶ δὲ τῆς εἰς Κόρινθον μετοικήσεως Ἰππεὺς (corr. Ἴππυς) ἐκτίθεται καὶ Ἑλλάνικος. Schol.

^{3b} Eur. Med. 20: Μῆδειαν ὑπὸ Ἀκάστου ἐκπεσοῦσαν σὺν Ἰάσωνι Ἰππότης ὑπεδέξατο Κρέοντος τοῦ Λυκαίθου. Ὁ Λύκαιθος δὲ, ἐπεὶ Βελλεροφόντης ὥχετο, ἥρξεν ἔτη κζ', ἔπειτα Κρέων λ', εἴτα Ἰππότης. Ἐπεὶ δὲ Ἰάσων ἔγρημε τὴν Ἰππότου θυγατέρα, τότε δὴ κτείνασα τοὺς παῖδας αὐτῆς, ἀπαλλάσσεται πρὸς Αἰγέα. Zenob. ^[5]

⁴ III, 42: Δῶρον δ' ὅ τι δῶ τις ἐπαίνει ι: Αὕτη κόμμα ἐστὶ χρημοῦ τοῦ δοθέντος Μυσκελλῶ τῷ Ῥυπὶ, καθ' ὃν δὴ χρόνον Κρότωνα οὐκ ἐβούλετο οἰκίζεῖν, [ἀλλὰ] Σύβαριν, ὡς φησιν Ἴππυς ἐν τῷ Περὶ χρόνων. Φησὶ δὲ οὕτως ἔχειν τὸν χρησμόν· Μύσκελλε βραχύνωτε, παρὲκ θεὸν ἄλλα ματεύων κλαύματα θηρεύσεις· δῶρον δ' ὅτι δῶ (ὃ διδῶ?) τις ἐπαίνει. Antigonus Hist. ^[5]

⁵ Mir. c. 121 (133): Ἴππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος [περὶ τῶν λεγομένων τόπων φθεῖρειν τὰ ἐμπίπτοντα] τοιοῦτόν τι γράφει· φησὶν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ βασιλέως Ἐπαινέτου (Ὀλυμπιάδος ἑκτης καὶ τριακοστῆς, ἐν ἣ Ἀρυτάμας Λάκων νικᾷ στάδιον) τῆς Σικελίας ἐν Παλίοις οἰκοδομηθῆναι τόπον, εἰς ὃν ὅστις ἂν εἰσέλθῃ, εἰ μὲν κατακλιθεῖ, ἀποθνήσκῃ, εἰ δὲ περιπατοίῃ, οὐδὲν πάσχειν. Plutarch. ^[5]

⁶ De Orac. def. c. 23: Ἴππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος (οὗ μέμνηται Φανίας ὁ Ἐρέσιος) ἱστορεῖ δόξαν εἶναι ταύτην Πέτρωνος καὶ λόγον, ὡς ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς κόσμους ὄντας, ἀπτομένους δ' ἀλλήλων κατὰ στοιχεῖον· ὅ τι δὴ τοῦτ' ἐστὶ, κατὰ στοιχεῖον ἄπτεσθαι, μὴ προσδιασφῶν, μηδ' ἄλλην τινὰ πιθανότητα προσάπτων. [ΣΙΚΕΛΙΚΑ. ^[5]

] Athenaei Epit.

⁷ : Ἴππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακοσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι ἐξ Ἰταλίας. Εἴη ἂν οὖν ὁ

παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος. Χρησμός· Πῖν' οἶνον τρυγίαν,
ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις, οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες. [ΑΡΓΟΛΙΚΑ. ^[5]

] Aelian.

- ⁸ N. A. IX, 33: Τεκμηριῶσαι τοῦτο καὶ Ἴππυς ἰκανός. Ὁ δὲ λέγει ὁ συγγραφεὺς ὁ Ῥηγῖνος, τοιόνδε
ἐστίν· γυνὴ εἶχεν ἔλμινθα, καὶ ἰάσασθαι αὐτὴν ἀπεῖπον οἱ τῶν ἰατρῶν δεινοί· οὐκοῦν εἰς
Ἐπίδauρον ἦλθεν, καὶ ἐδεῖτο τῶν θεῶν ἐξάντης γενέσθαι τοῦ συνοίκου πάθους. Οὐ παρῆν ὁ
θεός· οἱ μέντοι ζάκοροι κατακλίνουσι τὴν ἄνθρωπον ἔνθα ἰᾶσθαι ὁ θεὸς εἰώθει τοὺς δεομένους·
καὶ ἡ μὲν ἄνθρωπος ἡσυχάζει προσταχθεῖσα, [καὶ] οἷ γε μὴν ὑποδρῶντες τῷ θεῷ τὰ ἐς τὴν
ἴασιν αὐτῇ ἐποιοῦν· καὶ τὴν κεφαλὴν μὲν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφαιροῦσι, καθίησι δὲ τὴν χεῖρα ὁ
ἕτερος, καὶ ἐξαιρεῖ τὴν ἔλμινθα, θηρίου μέγα τι χρῆμα· συναρμόσαι δὲ καὶ ἀποδοῦναι τὴν
κεφαλὴν ἐς τὴν ἀρχαίαν ἀρμονίαν οὐκ ἐδύνατο οὐκέτι. Ὁ τοίνυν θεὸς ἀφικνεῖται, καὶ τοῖς μὲν
ἐχαλέπηεν, ὅτι ἄρα ἐπέθεντο ἔργῳ δυνατωτέρῳ τῆς ἑαυτῶν σοφίας· αὐτὸς δὲ ἀμάχῳ τινὶ καὶ
θείᾳ δυνάμει ἀπέδωκε τῷ σκῆνι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὴν ξένην ἀνέστησεν. ^[15]